



Folketingets Retsudvalg

**Departementet**

Holmens Kanal 22  
1060 København K

Dato: 22. december 2009

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

DHO/ J.nr. 2009-8040

**Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 27. oktober 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 56 (REU Alm. del).  
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tina Petersen (DF)**

---

**Spørgsmål nr. 56:**

"Vil ministeren oplyse, hvilke beføjelser ministeren har overfor en kommune, som bevidst tilsidesætter lovgivningen i forhold til samvær overfor en biologisk forælder samt en fælles forældremyndighedsindehaver?"

**Svar:**

Det forudsættes, at spørgsmålet omhandler kommunens adgang til at regulere samvær mellem børn og forældre under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Det følger af servicelovens § 71, at forældrene og barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge holdes ved lige og har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves.

Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår herfor. Ved afgørelsen skal lægges særligt vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Såfremt barnets biologiske forælder eller forældremyndighedsindehaveren mener, at kommunen ikke overholder loven ved en konkret afgørelse om samvær, er der mulighed for at klage over afgørelsen til de sociale nævn

efter reglerne i retssikkerhedslovens kapitel 10. Dette følger af servicelovens § 167.

Det kan endelig generelt oplyses, at tilsynet med kommunerne varetages af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende. Statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunen overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Statsforvaltningens tilsyn viger, hvis der er en særlig klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage eller har taget stilling til den pågældende sag. I det omfang en klage ikke kan behandles af klagemyndigheden, f.eks. af formelle grunde, vil statsforvaltningen efter omstændighederne kunne behandle sagen.

Indenrigs- og Socialministeriet er ikke i almindelighed klageinstans over for statsforvaltningen, men ministeriet kan af egen drift tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, som statsforvaltningen har udtalt sig om, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis statsforvaltningen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling. Der henvises til § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Karen Ellemann

/ Dan Holmgreen